

1. Krisz-tus, én é - le - tem - nek te vagy re - mény - sé - ge,

Sze - gény bú - nös lel - kem - nek ö - rök üd - vös - sé - ge.

Lé - szek hát én csen - des - ség - ben,

Bár a ha - lál ful - lánk - já - val ret - tent - sen.

2. Bátran éltem letésem, mert jutalmát vészem,
Elkészítve már nékem királyi szent székem.
Lészek hát én csendességben,
Bár a halál fullánkjával rettentsem.
3. Megyek hát én örömmel Sion királyához;
Ó, Jézusom, vezess el égi szent Atyához!
Örvendj, szívem, reposs, lelkem!
Mert léssz mennyben angyali dicsőségben!